

Det skal fremstå fuldstændig klart, at EU kun skal varetage de grænseoverskridende opgaver, som de enkelte lande ikke kan løse selv. Flere og flere opgaver løses i EU. Borgerne skal beskyttes ikke alene i forhold til den danske statsmagt, men også på EU-plan, fordi flere og flere beslutninger tages dér. Derfor er det også vigtigt med charter og kompetencekatalog.

Den enkelte europæers frihedsrettigheder skal respekteres af EU-institutionerne. Og hvad beskytter borgerne bedre mod statens vilkårlighed og forskelsbehandling end klare og tydelige regler? Det er også det, vi i Venstre arbejder for her i Danmark.

Jo bedre mennesker kender deres rettigheder, desto mindre er risikoen for, at statsmagten krænker den enkelte. Europæeren skal frem for systemet. Med det europæiske charter bliver Unionens regler og rettigheder pludselig hvermandseje. Så skal borgerne nok råbe op, hvis EU kommer for nær.

Den første opgave i EU efter det danske nej er Nicetraktaten. Her har vi fortsat stor indflydelse, heldigvis, fordi traktatændringer besluttes i enighed. Derfor var overraskelsen så meget større, da udenrigsministeren og statsministeren allerede i fredags begyndte at sælge ud af en af de allervigtigste danske mærkesager, nemlig at alle lande skal have en kommissær.

For Venstre er det utrolig vigtigt at stå fast på det punkt. Vi har altid været glade for Kommissionen, fordi den har været de små landes beskytter. Kommissionen sikrer, at alle lande behandles lige. Alle skal rette sig efter de beslutninger, der træffes i Fællesskabet.

Det er nu engang sådan, at Unionen består af lande med vidt forskellig størrelse, fra Tyskland med 80 millioner til Luxembourg med 440.000 mennesker. Derfor er det vigtigt og centralt, at de institutioner, vi har i EU, er med til at sikre, at det er attraktivt for alle lande, også for de små, at være med.

I disse år er der i forvejen en tendens til, at flere og flere beslutninger træffes mellemstatsligt, og her er der jo en stor risiko for, at de store kommer til at dominere de politiske beslutninger i EU.

Så har jeg hørt også her i dag, at udenrigsministeren og statsministeren bekymrer sig meget om, hvordan EU skal fungere med 30 lande, og der må jeg blot minde om, at vi jo altså kun er 15 lande i dag. Så det er jo nogle år ud i fremtiden, at vi når 30 eller 28.

Derfor mener vi i Venstre, at det var mere reelt at tage diskussionen om, hvordan Kommissionen skal se ud, og hvilke lande der skal repræsenteres, samtidig med den generelle diskussion, der nu lægges op til, af, hvordan EU skal se ud i fremtiden.

Vi ved, at der allerede på regeringskonferencen – i hvert fald fra nogle landes side – lægges op til en ny regeringskonference omkring år 2004, hvor man skal diskutere traktatfæstelse af charter, kompetencekatalog, EU's fremtid i det hele taget, og i den forbindelse ville det da være naturligt, at man så drøftede, hvordan Kommissionen skal se ud, så man tager institutionerne under ét. Men vi kan ikke se noget som helst fornuftigt i, at de små lande allerede i dag skulle spille et af de bedste kort, de har, af hånden. Så vi synes, det er for præmaturligt, og vi fatter ikke, regeringen er gået ud allerede nu.

Forsvar er også aktuelt i Nice, og der vil jeg kort sige, at det har jo bekymret os meget i Venstre, at det med al mulig tydelighed nu fremstår, at Danmark ikke længere er en væsentlig allieret i den forsvarspolitik, der kommer til at præge vores del af verden.

Vi har altid været glade for alliancen med NATO, og nu lægges der op til i stigende grad, at EU overtager sikkerhed og forsvar i vores del af verden, så det er stærkt bekymrende, at Danmark ikke kan være med. Det er jo konkret sket i forbindelse med udrykningsstyrken, hvor Danmark som det eneste land ikke har kunnet sende tropper; vi har ikke kunnet være med.

Dertil kommer jo, at nej til euroen reelt også betyder, at forsvarsundtagelsen ligger fast i længere tid, så de to ting, altså nej til udrykningsstyrke og det at forsvarsundtagelsen får et længere liv, betyder, at Danmark er meget langt ude på et sidespor i et så vigtigt og fremtidsorienteret emne, som forsvarsdiskussionen er i EU i øjeblikket.

I de kommende år vil de øst- og centraleuropæiske lande omsider blive medlemmer af Unionen. Man kan også af forslaget til vedtagelse se, at vi håber, vi kan være i stand til at lade de første komme ind allerede i 2002, måske under dansk formandskab; det ville være pragtfuldt.

Medlemskredsen vil blive fordoblet i løbet af nogle få år, og derfor er der behov for en gennemgribende reform af EU. Det tyder lige nu på, at det kan ske allerede i 2004. Diskussionen om EU's fremtid er gået i gang, vi skal med i den diskussion, vi skal europæisere den danske EU-debat. Når de andre EU-lande drøfter EU's